

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא ה"מ?												עו:
דאמר קרא: (שמואל א' י"ז) וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי	רבי יוחנן:											עו:
ולא ידע ליה? והכתיב: (שמואל א' ט"ז) ויאבהו מאד ויהי לו נושא כלים												עו:
אלא אבנה קא משאיל.												עו:
ואביו לא ידע ליה? והכתיב: (שמואל א' י"ז) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים												עו:
זה ישי אבי דוד, שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא	ואמר רב ואיתימא רבי אבא:											עו:
ה"ק שאול: אי מפרץ אתי, אי מזרח אתי? אי מפרץ אתי - מלכא הוי, שהמלך פורץ לעשות דרך ואין ממחין בידו, אי מזרח אתי - חשיבא בעלמא הוי.												עו:
מ"ט אמר ליה שאל עליה?												עו:
דכתיב: (שמואל א' י"ז) וילבש שאול את דוד מדיו - כמדתו, וכתיב ביה בשאול: (שמואל א' ט) משכמו ומעלה גבוה מכל העם.												עו:
א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו. מ"ט? דקאתי מרות המואביה.												עו:
א"ל אבנר, תנינא: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.												עו:
אלא מעתה, ממזר - ולא ממזרת												עו:
ממזר כתיב, מום זר.												עו:
מצרי - ולא מצרית												עו:
שאני הכא, דמפרש טעמא דקרא: (דברים כ"ג) על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים, דרכו של איש לקדם, ולא דרכה של אשה לקדם.												עו:
היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים, ונשים לקראת נשים												עו:
אישתיק.												עו:
מיד: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם												עו:
התם קרי ליה נער, הכא קרי ליה עלם												עו:
הכי קא אמר ליה: הלכה נתעלמה ממך, צא ושאל בבית המדרש.												עו:
שאל												עו:
אמרו ליה: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.												עו:
אקשי להו דואג כל הני קושייתא, אישתיקו. בעי לאכרוזי עליה												עו:
מיד: (שמואל ב' י"ז) ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש, וכתיב: (דברי הימים א' ב') יתר הישמעאל?												עו:
מלמד, שחגר חרבו כישמעאל	רבא:											עו:
ואמר: כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.												עו:
ומי מהימן?												עו:
כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובה, אם קודם מעשה אמרה - שומעין לו, ואם לאו - אין שומעין לן	והאמר רבי אבא אמר רב:											עו:
שאני הכא, דהא שמואל ובית דינו קיים.												עו:
מכל מקום קשיא												עו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(תהלים מ"ה) כל כבודה בת מלך פנימה.	הכא תרגמו:	◇										עז.
אמר קרא: (בראשית י"ח) ויאמרו אליו איה שרה אשתך וגו'.	במערבא אמרי, ואיתימא ר' יצחק:	◇										עז.
כתנאי:												עז.
עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]	◇										עז.
(דברים כ"ג) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים - דרכו של איש לקדם וכו'.	רבי שמעון:	◇										עז.
מאי דכתיב: (תהלים קט"ז) פתחת למוסרי? אמר דוד לפני הקב"ה: רבוננו של עולם, שני מוסרות שהיו עלי פתחתם, רות המואבית ונעמה העמונית.	דרש רבא:	◇										עז.
מאי דכתיב: (תהלים מ') רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו? אלי לא נאמר אלא אלינו, מלמד, שהיה רחבעם יושב בחיקו של דוד, אמר לו: עלי ועליך נאמרו שתי מקראות הללו.	דרש רבא:	◇										עז.
מאי דכתיב: (תהלים מ') אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי? אמר דוד: אני אמרתי עתה באתי, ולא ידעתי שבמגילת ספר כתוב עלי, התם כתיב: (בראשית י"ט) הנמצאות, הכא כתיב: (תהלים פ"ט) מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי.	דרש רבא:	◇										עז.
בת גר עמוני - כשרה לכהונה.	עולא א"ר יוחנן:	◇										עז.
כמאן?	רבא בר עולא לעולא:									^		עז.
אי כר' יהודה										!		עז.
בת גר זכר כבת חלל זכר	הא אמר: [רבי יהודה]									;		עז.
ואי כרבי יוסי										!		עז.
פשיטא										;		עז.
אף גר שנשא גיורת - בתו כשרה לכהונה	הא אמר: [רבי יוסי]									;		עז.
וכ"ת, בהנך דראוין לבא בקהל, אבל האי דאין ראוי לבא בקהל - לא .		◇								!		עז.
מנא ליה?		◇								;		עז.
דיליף מכ"ג באלמנה		◇								!		עז.
מה לכ"ג באלמנה שכן ביאתו בעבירה										;		עז.
חלל יוכיח.		◇								!		עז.
מה לחלל שכן יצירתו בעבירה										;		עז.
כ"ג יוכיח.										!		עז.
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאינו ברוב קהל ובתו פסולה, אף כאן שאינו ברוב קהל ובתו פסולה.		◇								!		עז.
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד עבירה.		◇								;		עז.
דלמא ודאי בעמוני שנשא בת ישראל קאמרת, אע"ג דביאתו בעבירה - בתו כשרה?		◇								^		עז.
אין	א"ל: [עולא]									!		עז.
בת גר עמוני ובת מצרי שני - רבי יוחנן אמר: כשרה	דכי אתא רבין א"ר יוחנן:	◇								!		עז.
פסולה.	[ריש לקיש]	◇								!		עז.
ר"ל אמר פסולה, דיליף לה מכ"ג באלמנה		◇								;		עז.
ר' יוחנן אמר כשרה:										;		עז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מימרא	דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן:											◇	עז:	
(ויקרא כ"א) כי אם בתולה מעמיו יקח אשה - להביא גיורת מכנה שהיא כשרה לכהונה	ואמר ליה [רבי יוחנן]												◇	עז:
אני שונה: עמיו מעמיו - להביא בתולה הבאה מב' עממין, ואת אמרת גיורת מכנה ותו לא.														עז:
מאי שני עממין?														עז:
אילימא עמוני שנשא עמונית, ומאי משני עממין? דזכרים אסורין ונקבות מותרות														עז:
היינו גיורת מכנה														עז:
אלא בעמוני שנשא בת ישראל.														עז:
אני שונה: עמיו מעמיו - להביא בתולה הבאה משני עממין ומעם שיש בו שני עממין, ואת אמרת גיורת מכנה ותו לא.	ואיכא דאמרי: אמר ליה [רבי יוחנן]													עז:
מאי שני עממין?														עז:
וליהך לישנא, בת מצרי שני דכשרה לכהונה מנא ליה?														עז:
וכי תימא, דיליף מעמוני שנשא בת ישראל														עז:
מה לעמוני שנשא בת ישראל שכן נקבות מותרות														עז:
מצרי שני שנשא מצרית שניה יוכיח.														עז:
מה למצרי שני שנשא מצרית שניה שכן אין ביאתו בעבירה														עז:
עמוני שנשא בת ישראל יוכיח.														עז:
וחזר הדין וכו'.														עז:
היינו דשמענא ליה לרב יהודה דאמר עמיו מעמיו, ולא ידענא מאי קאמר.	רב יוסף:													עז:
אשה עמונית כשרה, בנה מעמוני פסול, ובתה מעמוני כשרה, במה דברים אמורים - בעמוני ועמונית שנתגיירו, אבל בתה מעמוני פסולה	כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר, הכי תנא קמיה: [רבי זכאי]													עז:
פוק תני לברא, מאי דאמרת אשה עמונית כשרה - עמוני ולא עמונית, בנה מעמוני פסול - דהא עמוני הוא	אמר ליה: [רבי יוחנן]													עז:
ובתה מעמוני כשרה														עז:
למאי?														עז:
אילימא לבא בקהל														עז:
השתא אמה כשרה, היא מיבעיא?														עז:
אלא לכהונה במה דברים אמורים - בעמוני ועמונית שנתגיירו														עז:
אבל בתה מעמוני פסולה														עז:
מאי בתה מעמוני?														עז:
אילימא עמוני שנשא עמונית														עז:
היינו גיורת מכנה														עז:
אלא עמוני שנשא בת ישראל														עז:
פוק תני לברא. מצרי ואדומי אינן אסורין וכו'.	א"ל: [רבי יוחנן]													עז:
מאי תשובה?														עז:
משום דאיכא למימר: עריות יוכיחו, שלא אסר בהן אלא עד שלשה דורות, אחד זכרים ואחד נקבות.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:													עז:

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר												
									¿		◇	עז:
									!		◇	עז:
									¿			עז:
									!			עז:
									!		◇	עז:
									¿		◇	עז:
									^			עז:
	[רבנן]								!		◇	עז:
									^		◇	עז:
	הכי קאמר להו: [ר"ש]								!		◇	עז:
	תניא, אמר להן ר"ש:										■ ◇	עז:
	ת"ר: [ר"ש]									◆	■ ◇	עז:
	רבי יהודה:									◆	■ ◇	עז:
	רבי יוחנן:									■	◇	עז:
	כיון דאמר מר: [ר' יהודה]									■	■ ◇	עז:
									¿		■	עז.
									¿			עז.
									!			עז.
									¿			עז.
									!			עז.
									¿			עז.
									!			עז.
	ת"ר:									¿	■	עז.
									!		■ ◇	עז.
											■ ◇	עז.
											■ ◇	עז.
											■ ◇	עז.
											■ ◇	עז.
	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										■ ◇	עז.
	אלמא קסבר: [רבי יוחנן]										■	עז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הערל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יכולין ממזרים ליתרה, כיצד? ממזר נשא שפחה - הולד עבד, שחררו - נמצא בן חורין	מתיב רב יוסף, רבי טרפון אומר:									?	◇	עח.	
אלמא, בתר דידה שדינן ליה?										?		עח.	
שאני התם, דאמר קרא: (שמות כ"א) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.										!	◇	עח.	
מנימין גר מצרי היה לי חבר מתלמידי רבי עקיבא, ואמר: אני מצרי ראשון ונשאתי מצרית ראשונה, אשיא לבני מצרית שניה כדי שיהא בן בני ראוי לבא בקהל	מתיב רבא, אמר ר' יהודה:									?	◇	עח.	
ואי ס"ד בתריה דידיה שדינן ליה, אפילו ראשונה נמי?										?		עח.	
תני: ראשונה.	הא אמר ליה רבי יוחנן לתנא:									!	◇	עח.	
מצרי שני שנשא מצרית ראשונה - בנה שני הואי	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										■	◇	עח.
אלמא, בתר אימיה שדינן ליה.											■	עח.	
הפריש חטאת מעוברת וילדה, רצה - מתכפר בה, רצה - מתכפר בולדה	אמר ליה אביי, אלא הא דאמר ר' יוחנן:									?	◇	עח.	
אי אמרת בשלמא עובר לאו ירך אמו הוא, הוה ליה כמפריש שתי חטאות לאחריות										?		עח.	
הפריש שתי חטאות לאחריות - מתכפר באחת מהן והשניה תרעה	ואמר רב אושעיא:									?		עח.	
אלא אי אמרת עובר ירך אמו הוא, הוה ליה ולד חטאת, וולד חטאת למיתה אזיל										?		עח.	
אישתיק.										■		עח.	
דלמא שאני התם, דכתיב: אשר יולדו, הכתוב תלאו בלידה	א"ל: [אביי]									!	◇	עח.	
קרקפנא חזיתיה לרישך ביני עמודי כי אמר רבי יוחנן להא שמעתא.	א"ל: [רב דימי]									○		עח.	
טעמא דכתיב אשר יולדו, הא בעלמא - בתר אבוה שדינן ליה										?		עח.	
נכרית מעוברת שנתגיירה - בנה אין צריך טבילה	אלא הא דאמר רבא:									?	◇	עח.	
אמאי אין צריך טבילה?										?		עח.	
וכי תימא משום דרבי יצחק										!		עח.	
דבר תורה, רובו ומקפיד עליו - חוצץ, רובו שאינו מקפיד עליו - אינו חוצץ	דאמר רבי יצחק:									!		עח.	
לא שנו אלא רובו, אבל כולו - חוצץ	והא אמר רב כהנא:									?		עח:	
שאני עובר, דהיינו רביתיה.										!	◇	עח:	
באומות - הלך אחר הזכר, נתגיירו - הלך אחר פגום שבשניהם.	כי אתא רבינא א"ר יוחנן:										■	◇	עח:
באומות הלך אחר הזכר											■	עח:	
מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? שנאמר: (ויקרא כ"ה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אפי' אחד מן הכנענים שבא על אחת מן האומות והוליד בן, שאתה רשאי לקנותו בעבד? ת"ל: אשר הולידו בארצכם, מן הנולדים בארצכם, ולא מן הגרים בארצכם.	כדתניא:									■	■	◇	עח:
נתגיירו - הלך אחר פגום שבשניהם.											■	◇	עח:
במאי?											^	עח:	
אילימא במצרי שנשא עמונית										!		עח:	
מאי פגום שבשניהם אית בה? עמוני - ולא עמונית										?		עח:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-הערל		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
אלא בעמוני שנשא מצרית, אי זכר הוי - שדייה בתר עמוני, אי נקבה הוי - שדייה בתר מצרית.				!	◇		עח:
ממזרין ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם, אחד זכרים ואחד נקבות.				■	◇		עח: מ
ממזרת לאחר עשרה דורות מותרת, יליף עשירי מעמוני ומואבי, מה להלן נקבות מותרות, אף כאן נקבות מותרות.	ריש לקיש:			■	◇		עח: ג
אי מה להלן מיד, אף כאן מיד?				ז			עח:
כי אהני גזירה שוה - מעשירי ואילך.				!	◇		עח:
ממזרים ונתינין אסורין ואיסורן איסור עולם, אחד זכרים ואחד נקבות	והאנן תנן:			■	ז	◇	עח:
לא קשיא: הא כמאן דאמר דון מינה ומינה, הא כמאן דאמר דון מינה ואוקי באתרא.				!	◇		עח:
ממזרת לאחר עשרה דרי, מהו?	שאלו את רבי אליעזר:			^			עח:
מי יתן לי דור שלישי ואטהרנו.	אמר להם: [רבי אליעזר]			!			עח:
ממזרא לא חיי.	אלמא קסבר: [ר"א]			■	◇		עח:
ממזרא לא חיי.	וכן אמר רב הונא:			■	◇		עח:
ממזרין אסורין ואיסורן איסור עולם	והא אנן תנן:			■	ז	◇	עח:
דידיע חיי, דלא ידיע לא חיי, דידיע ולא ידיע - עד תלתא דרי חיי, טפי לא חיי.	רבי זירא, לדידי מפרשא לי מיניה דרב יהודה:			!	◇		עח:
ההוא דהוי בשבבותיה דר' אמי, אכריז עליה דממזרא, הוה בכי ואזיל				○			עח:
חיים נתתי לך.	אמר ליה: [רב אמי]			○			עח:
נתינים - דוד גזר עליהם, שנאמר: (שמואל ב' כ"א) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו'.	רב חנא בר אדא:			■	◇		עח:
מאי טעמא גזר עלייהו?				^			עח:
דכתיב: (שמואל ב' כ"א) ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחר שנה, שנה ראשונה - אמר להם: שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכמם? דכתיב: (דברים י"א) ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו'. בדקו ולא מצאו שניה - אמר להם: שמא עוברי עבירה יש בכמם? דכתיב: (ירמיהו ג') וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו'. בדקו ולא מצאו שלישי - אמר להם: שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכמם ואין נותנין? דכתיב: (משלי כ"ה) נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו, אמר: אין הדבר תלוי אלא בי, מיד: ויבקש דוד את פני ה'.				■	!	◇	עח:
מאי היא?				^			עח:
ששאל באורים ותומים.	ריש לקיש:			!			עח:
מאי משמע?				ז			עח:
אתיא פני פני, כתיב הכא: ויבקש דוד את פני ה', וכתוב התם: (במדבר כ"ז) ושאל לו במשפט האורים לפני ה'.	רבי אלעזר:			!			עח:
ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים, אל שאול - שלא נספד כהלכה, ואל בית הדמים - על אשר המית הגבעונים.				■	◇		עח:
וכי היכן מצינו בשאל שהמית הגבעונים?				ז			עח:
אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון, מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן.				!	◇		עח:
קא תבע אל שאול שלא נספד כהלכה, וקא תבע על אשר המית הגבעונים?				ז	◇		עח:
אין				!			עח:
מאי דכתיב: (צפניה ב') בקשו את ה' כל ענוי ארץ אשר משפטו פעלו? באשר משפטו שם פעלו.	דאמר ריש לקיש:			■	!	◇	עח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הערל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר דוד: שאול נפקו להו תריסר ירחי שתא ולא דרכיה למספדיה, נתינים ניקרינהו ונפייסינהו.												ע"ה:
(שמואל ב' כ"א) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם מה אעשה לכם במה אכפר וברכו את נחלת ה', ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לה' וגו'												ע"ט.
מיפייס ולא פייסינהו.												ע"ט.
אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים רחמנים, דכתיב: (דברים י"ג) ונתן לך רחמים ורחמך והרבך ביישנים, דכתיב: (שמות כ') בעבור תהיה יראתו על פניכם גומלי חסדים, דכתיב: (בראשית י"ח) למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.												ע"ט.
(שמואל ב' כ"א) ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזילי המחולתי.												ע"ט.
מאי שנא הני?												ע"ט.
העבירום לפני ארון, כל שארון קולטו - למיתה, כל שאין ארון קולטו - לחיים.	רב הונא:											ע"ט.
(שמואל ב' כ"א) ויחמול המלך על מפיבושת בן יהונתן בן שאול	מתיב רב חנא בר קטינא:											ע"ט.
שלא העבירו												ע"ט.
וכי משוא פנים יש בדבר?												ע"ט.
אלא שהעבירו וקלטו, ובקש עליו רחמים ופלטו.												ע"ט.
ואכתי משוא פנים יש בדברך												ע"ט.
אלא שבקש רחמים שלא יקלטנו הארון.												ע"ט.
והא כתיב: (דברים כ"ד) לא יומתו אבות על בנים וגו'.												ע"ט.
מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											ע"ט.
(שמואל ב' כ"א) ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית השדה לילה												ע"ט.
והא כתיב: (דברים כ"א) לא תלין נבלתו על העץ												ע"ט.
מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ויתקדש שם שמים בפרהסיא, שהיו עוברים ושבים אומרים: מה טיבן של אלו? הללו בני מלכים הם, ומה עשו? פשטו ידיהם בגרים גרורים, אמרו: אין לך אומה שראויה להדבק בה כזו, ומה בני מלכים כך, בני הדיוטות על אחת כמה וכמה ומה גרים גרורים כך, ישראל על אחת כמה וכמה. מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף, שנאמר: (מלכים א' ה') ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חוצב בהר.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:											ע"ט.
ודלמא ישראל הון												ע"ט.
לא סלקא דעתך, דכתיב: (מלכים א' ט') ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד.												ע"ט.
ודלמא דוגור בעלמא												ע"ט.
אלא מהכא: (דברי הימים ב' ב') ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל וגו' וימצאו מאה וחמשים אלף [וגו'] ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר.												ע"ט.
ונתינים דוד גזר עליהם? משה גזר עליהם, דכתיב: (דברים כ"ט) מחוטב עציך עד שואב מימך												ע"ט.
משה גזר להווא דרא, דוד גזר לכולי דרא.												ע"ט.
ואכתי יהושע גזר עליהו, דכתיב: (יהושע ט') ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח ה'												ע"ט.
יהושע גזר בזמן שבית המקדש קיים, דוד גזר בזמן שאין בית המקדש קיים.												ע"ט.
בימי רבי בקשו להתיר נתינים												ע"ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הערל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חלקנו נתיר, חלק מזבח מי יתיר?	אמר להם רבי:										ז	◇	עט:	
ופליגא דר' חייא בר אבא											■	◇	עט:	
חלק עדה לעולם אסור, חלק - מזבח, בזמן שבית המקדש קיים - אסור, אין בית המקדש קיים - שרי.	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:										■	■	◇	עט:
שמעתי, שהסריס חולץ וחולצין לאשתו, והסריס לא חולץ ולא חולצין לאשתו, ואין לי לפרש.	רבי יהושע:											■	מ	עט:
אני אפרש: סריס אדם - חולץ וחולצין לאשתו, מפני שהיתה לו שעת הכושר סריס חמה - לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שלא היתה לו שעת הכושר.	רבי עקיבא:											■	■	עט:
לא כי, אלא סריס חמה - חולץ וחולצין לאשתו, מפני שיש לו רפואה סריס אדם - לא חולץ ולא חולצין לאשתו, מפני שאין לו רפואה.	רבי אליעזר:											■	■	עט:
העיד ר' יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים סריס אדם, ויבמו את אשתו, לקיים דברי ר"ע.	[ר' יהושע בן בתירא]											■	■	עט:
הסריס לא חולץ ולא מייבם, וכן איילונית לא חולצת ולא מתייבמת.													■	עט:
הסריס שחלץ ליבמתו - לא פסלה, בעלה - פסלה, מפני שהיא בעילת זנות.													■	עט:
וכן איילונית שחלצו לה אחין - לא פסלוה, בעלוה - פסלוה, מפני שבעילתה בעילת זנות.													■	עט:
מכדי שמעינן לר"ע													ז	עט:
חייבי לאוין כחייבי כריתות דמו	דאמר: [רבי עקיבא]											■	ז	עט:
וחייבי כריתות לאו בני חליצה וייבום ניהו													ז	עט:
הכא במאי עסקינן - כגון שנשא אחיו גיורת, ור"ע סבר לה כר' יוסי	ר' אמי:												!	עט:
קהל גרים לא אקרי קהל.	דאמר: [רבי יוסי]												■	עט:
אי הכי, יבומי נמי מייבם													ז	עט:
אין הכי נמי, ואידי דאמר ר' יהושע חולץ, אמר איהו נמי חולץ.													!	עט:
דיקא נמי													■	עט:
העיד ר' יהושע בן בתירא על בן מגוסת שהיה בירושלים סריס אדם, ויבמו את אשתו, לקיים דברי ר"ע,	דקתני: [ר' יהושע בן בתירא]												■	עט:
ש"מ.													■	עט:
פצוע דכא וכרות שפכה, סריס אדם והזקן - או חולצין או מייבמין כיצד? מתו, ולהם נשים ולהם אחין, ועמדו אחין ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט או שחלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו מתו אחין, ועמדו הן ועשו מאמר בנשותיהן, ונתנו גט או חלצו - מה שעשו עשו, ואם בעלו - קנו, ואסור לקיימן, משום שנאמר: (דברים כ"ג) לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה'	מתיב רבה:												■	עט:
אלמא בקהל עסקינן													ז	עט:
כגון שנפלה לו ולבסוף נפצע.	אלא אמר רבה:												!	עט:
וליתי איסור פצוע ונידחי עשה דייבום	אמר ליה אביי:												ז	עט:
אם מיאנה - מיאנה, ואם לאו - תמתין עד שתגדיל ותצא הלזו משום אחות אשה?	מי לא תנן, ר"ג:												■	עט:
אלמא אתי איסור אחות אשה ודחי													■	עט:
הכא נמי ניתי איסור פצוע ונידחי?													ז	עט:
האי תנא דבי רבי עקיבא היא	אלא אמר רב יוסף:												!	עט:
מחייבי לאוין דשאר הוי ממזר, מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר.	דאמר: [רבי עקיבא]												■	עט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הערל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
איברי כאן: (דברים כ"ה) להקים לאחיו שם, והא לאו בר הכי הוא										◇	?	עט:
אם כן, אין לך אשה שכשרה ליבם, שלא נעשה בעלה סריס חמה שעה אחת קודם למיתתו.	רבא:									◇	!	עט:
לר' אליעזר, פירוקא דרבא פירכא היא										◇	?	עט:
התם כחישותא דאתחילה ביה.										◇	!	עט:
היכי דמי סריס חמה?										◇	^	עט:
כל שלא ראה שעה אחת בכשרותו.	רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:									◇	!	עט:
מנא ידעינן?											^	פ.
כל המטיל מים ואינו עושה כיפה.	אביי:									◇	!	פ.
ממאי הואי?											^	פ.
דאפיה אימיה בטיהרא ושתיא שיכרא מרקא.										◇	!	פ.
היינו דשמענא לאמי	רב יוסף:										○	פ.
כל שממעי אמו לקוי	דאמר: [אמי]										■ ○	פ.
ולא ידענא מאי ניהו.											○	פ.
וליחוש שמא הבריא בינתיים											?	פ.
כיון דתחלתו וסופו לקוי - לא חיישינן.										◇	!	פ.
בודקין אותו שלש פעמים בתוך שמונים יום	מתיב רב מרי, רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר:									◇	?	פ.
לחד אבר חיישינן, לכוליה גופא לא חיישינן.										◇	!	פ.
לא כי וכו'.	רבי אליעזר:									◇	■	פ.
בן עשרים שנה ולא הביא שתי שערות - יביאו ראייה שהוא בן עשרים והוא הסריס, לא חולץ ולא מייבם בת עשרים ולא הביאה שתי שערות - יביאו ראייה שהיא בת עשרים והיא האילונית, לא חולצת ולא מתייבמת, דברי בית הלל	ורמינהו: [בית הלל]									◇	■ ?	פ.
זה וזה בני שמנה עשרה	בית שמאי:									◇	■ ?	פ.
הזכר - כדברי ב"ה, ונקבה - כדברי ב"ש, מפני שהאשה ממהרת לבא לפני האיש	רבי אליעזר:									◇	■ ?	פ.
חזר בו ר' אליעזר.	רמי בר דיקולי אמר שמואל:									◇	!	פ.
מהי הדר ביה?	איבעיא להו:										^	פ.
סריס חמה חולץ וחולצין לאשתו, שכן במינן מתרפאין באלכסנדריא של מצרים.	תא שמע: דתניא, רבי אליעזר:										■ !	פ.
לעולם לא הדר ביה, וכי תנן ההיא - לעונשין.	רבי אלעזר:									◇	!	פ.
אכל חלב מבן שתיים עשרה ויום אחד עד בן שמנה עשרה, ונולדו בו סימני סריס, ולאחר מכאן הביא שתי שערות, רב אמר: נעשה סריס למפרע	איתמר: [רב]									◇	■	פ.
קטן היה באותה שעה.	שמואל:									◇	■	פ.
לרב, אילונית לרבי מאיר יהא לה קנס	מתקיף לה רב יוסף:									◇	?	פ.
מקטנותה יצתה לבגר.	אמר ליה אביי:									◇	!	פ.
כל כי הני מילי מעלייתא יתאמרו משמאי	א"ל: [אביי]										○	פ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-הערל	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היכא דהביא שתי שערות בזקן - כולי עלמא לא פליגי דעד שיהו כולן, כי פליגי - בשלא הביא.													פ:
עיינו ביה ברב נחמן, אי בשרו מעלה הבל איתיה ליה ברת		אלא הא דאמר להו רבה בר אבוה לרבנן:											פ:
כמאן?													פ:
כרב הונא													פ:
לא, רב נחמן סיכי דיקנא הויא ליה.													פ:
הסריס לא חולץ ולא מייבם, וכן אילונית וכו'.													פ:
קתני סריס דומיא דאילונית, מה אילונית בידי שמים, אף סריס בידי שמים,													פ:
וסתמא כרבי עקיבא													פ:
בידי אדם אין, בידי שמים לא.		דאמר: [רבי עקיבא]											פ:
הסריס שחלץ ליבמתו - לא פסלה כו'.													פ:
טעמא דבעלה הוא, הא אחר לא													פ:
לימא, תיהוי תיובתא דרב המנונא													פא:
שומרת יבם שזינתה - פסולה ליבמה		דאמר: [רב המנונא]											פא:
לא, הוא הדין אפילו לאחר נמי, ואידי דתנא רישא בדידיה, תנא נמי סיפא בדידיה.													פא:
וכן אילונית שחלצו לה אחין כו'.													פא:
טעמא דבעלה, הא לא בעלה - לא													פא:
כמאן?													פא:
דלא כרבי יהודה, דאי רבי יהודה													פא:
איילונית זונה היא.		האמר: [רבי יהודה]											פא:
סריס חמה כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה.													פא:
אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה.		רבי יוסי ור"ש:											פא:
טומטום שנקרע ונמצא זכר - לא יחלוץ, מפני שהוא כסריס.		רבי יהודה:											פא:
אנדרוגינוס נושא אבל לא נישא													פא:
אנדרוגינוס - חייבין עליו סקילה כזכר.		רבי אליעזר:											פא:
פשיטא													פא:
מהו דתימא, מוליד מאכיל, שאינו מוליד אינו מאכיל, קמ"ל.													פא:
אנדרוגינוס.		רבי יוסי ורבי שמעון:											פא:
מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק		ריש לקיש:											פא:
אף מאכילה בחזה ושוק.		רבי יוחנן:											פא:
ולריש לקיש, מאי שנא חזה ושוק? דאורייתא, תרומה נמי דאורייתא													פא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

יבמות-הערל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכא במאי עסקינן - בתרומה בזמן הזה, דרבנן.											!	◇	פא.
אבל בזמן שבהמ"ק קיים, מאי? לא, אדתני אין מאכילה בחזה ושוק, ליפלוג וליתני בדידה: בד"א - בתרומה דרבנן אבל בתרומה דאורייתא לא											;		פא.
הכי נמי קאמר: כשהוא מאכילה - מאכילה בתרומה בזה"ז דרבנן, ואין מאכילה בזמן חזה ושוק ואפילו בתרומה דרבנן, דלמא אתי לאוכלה בתרומה דאורייתא											!		פא.
אף מאכילה בחזה ושוק.	רבי יוחנן:											◇	פא.
מי סברת תרומה בזה"ז דרבנן?	א"ל ר' יוחנן לר"ל:											;	פא.
אין, שאני שונה: עיגול בעגולים עולה.	א"ל: [ר"ל]											!	פא.
והלא אני שונה: חתיכה בחתיכות עולה, מי סברת כל שדרכו לימנות שנינו? את שדרכו לימנות שנינו.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											;	פא.
מאי היא?												^	פא.
מי שהיו לו חבילי תלתן של כלאי הכרם - ידלקו, נתערבו באחרות - כולן ידלקו, דברי ר' מאיר	דתנן: [רבי מאיר]	◇	■	!									פא.
יעלו באחד ומאתים	חכמים:	◇	■	!									פא:
כל שדרכו לימנות מקדש	שהיה ר"מ אומר:	◇	■										פא:
אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד	חכמים:	◇	■										פא:
שבעה אלו הן: אגוזי פרך, ורמוני בדן, וחביות סתומות, וחלפי תרדין, וקולחי כרוב, ודלעת יונית, ור"ע מוסיף אף ככרות של בעה"ב, הראוין לערלה - ערלה, לכלאי הכרם - כלאי הכרם	רבי עקיבא:	◇	■										פא:
את שדרכו לימנות שנינו	ר' יוחנן סבר:	◇	■										פא:
כל שדרכו לימנות שנינו.	ריש לקיש סבר:	◇	■										פא:
מאי חתיכה?												^	פא:
חתיכה של חטאת טמאה שנתערבה במאה חתיכות של חטאות טהורות, וכן פרוסה של לחם הפנים טמאה שנתערבה במאה פרוסות של לחם הפנים טהורות - תעלה	דתניא: [ת"ק]	◇	■	!									פא:
לא תעלה	רבי יהודה:	◇	■	!									פא:
אבל חתיכה של חטאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות, וכן פרוסה של לחם הפנים טהורה שנתערבה במאה פרוסות של חולין טהורות - דברי הכל לא תעלה	[דברי הכל]			!									פא:
קתני מיהת רישא תעלה												;	פא:
בנימוחה.	רבי חייא בריה דרב הונא:											!	פא:
אי הכי, מאי טעמא דר' יהודה?												;	פא:
רבי יהודה לטעמיה												!	פב.
מין במינו לא בטיל.	דאמר: [רבי יהודה]	■		!									פב.
אבל לא נימוח מאי? לא תעלה, אדתני: אבל חתיכה של חטאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות - לא תעלה, ניפלוג וניתני בדידה: בד"א - בשנימוחה, אבל לא נימוחה - לא תעלה.												;	פב.
טהורות בטהורות עדיף ליה.												!	פב.
ולר"ל, מאי שנא רישא ומ"ש סיפא?												;	פב.
רישא בטומאת משקין דרבנן, סיפא דאורייתא.	רב שישא בריה דרב אידי:											!	פב.
אבל טומאת שרץ מאי? לא תעלה, אדתני סיפא: אבל חתיכה של חטאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות - לא תעלה, ניפלוג וניתני בדידה: במה דברים אמורים - בטומאת משקין, אבל בטומאת שרץ - לא												;	פב.
טהורה בטהורות עדיף ליה.												!	פב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-הערל	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רישא איסור לאו, סיפא איסור כרת.	רבה:										◇	פב.	
כל בדאורייתא, לא שנא איסור לאו ולא שנא איסור כרת.	והא רבה הוא דאמר:									ז		פב.	
קשיא.										■		פב.	
סיפא, משום דהוי ליה דבר שיש לו מתירין, וכל דבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל.	רב אשי:										◇	פב.	
והא דרב אשי בדותא היא										■	◇	פב.	
למאן?										^		פב.	
אי לכהן										!		פב.	
מישרא שר?										ז		פב.	
אי לישראל										!		פב.	
לעולם אסור										ז		פב.	
אלא, הא דרב אשי בדותא היא.										■		פב.	
וסבר ר' יוחנן תרומה בזמן הזה דאורייתא?											◇	פב.	
שתי קופות - אחת של חולין ואחת של תרומה, ולפניהם שתי סאין - אחת של חולין ואחת של תרומה, ונפלו אלו בתוך אלו - הרי אלו מותרים, שאני אומר: תרומה לתוך תרומה נפלה, וחולין בתוך חולין נפלו	והתניא:										◇	פב.	
והוא שרבו חולין על התרומה	ריש לקיש:									◇	◇	פב.	
אע"פ שלא רבו חולין על התרומה	ר' יוחנן:									◇	◇	פב.	
בשלמא לריש לקיש, קסבר: בדרבנן נמי רבויא הוא דבעינן, אלא לרבי יוחנן קשיא											ז	פב.	
הא מני? רבנן היא, ואנא דאמרי כרבי יוסי											!	◇	פב.
(דברים ל') אשר ירשו אבותיך וירשתה - ירושה ראשונה ושניה יש להן, ושלישית אין להן	דתניא בסדר עולם:										!	◇	פב:
מאן תנא סדר עולם? רבי יוסי.	וא"ר יוחנן:										!	פב:	
וסבר רבי יוחנן בדרבנן לא בעינן רבויא?											ז	פב:	
מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות, נתן סאה ונטל סאה - כשר	והא תנן:										ז	פב:	
עד רובו	וא"ר יהודה בר שילא אמר ר' אסי א"ר יוחנן:										ז	פב:	
מאי לאו דנשתייר רובן											ז	פב:	
לא, דלא נשקול רובו.											!	◇	פב:
ואיבעית אימא: שאני הכא, דאיכא למימר שאני אומר.											!	◇	פב:
אנדרוגינוס נושא	תנן:										ז	◇	פב:
תני: אם נשא.											!	◇	פב:
והא נושא קתני?											ז	פב:	
וליסעמיך, מאי אבל לא נישא? אלא מאי נישא? דיעבד, נושא נמי דיעבד											!	פב:	
לא, נושא - לכתחלה משמע, אבל לא נישא - דיעבד נמי לא.	אמרי:										ז	פב:	

disputants-חולקים-◊ central point for summary and review-◊ insertion of an earlier segment- story-מעשה-O	statement-מימרא-■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
--	--

יבמות-הערל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא	מאן דאמר														
אנדרוגינוס - חייבין עליו סקילה כזכר	והא מדקתני סיפא, רבי אליעזר										◊	;	פב:		
מכלל דת"ק ספוקי מספקא ליה												◊	;	פב:	
בין למר בין למר מפשט פשיטא ליה, איכא בינייהו סקילה משני מקומות												!	◊	פב:	
חייבין עליו סקילה משני מקומות	דמר סבר: [ת"ק]										◊	■	!	◊	פב:
כזכר.	ומר סבר: [רבי אליעזר]										◊	■	!	◊	פב: